

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2016)0337

ES patikos fondas Afrikai: poveikis vystymuisi ir humanitarinė pagalba

2016 m. rugsėjo 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondo: reikšmė vystymuisi ir humanitarinei pagalbai (2015/2341(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 41 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnį,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2015 m. lapkričio 11 ir 12 d. vykusiame Valetos aukščiausiojo lygio susitikime migracijos klausimais įkurtas ES skubios pagalbos patikos fondas neteisėtoms migracijos ir asmenų perkėlimo priežastims Afrikoje šalinti (ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondas),
- atsižvelgdamas į Valetos aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės ir Europos Bendrijos ir jos valstybių narių partnerystės susitarimą¹, vėlesnes jo peržiūras ir jo IC priedą (2014–2020 m. daugiamečių finansinę programą), atitinkantį 11-tąjį Europos plėtros fondą (EPF),
- atsižvelgdamas į 2014–2020 m. daugiamečių finansinę programą, apibrėžiančią ES biudžetą, ir joje įrašytą biudžeto 4 išlaidų kategoriją („Europos vaidmuo pasaulyje“),
- atsižvelgdamas į 2015 m. Niujorke surengtame JT aukščiausiojo lygio susitikime darnaus vystymosi klausimais patvirtintą Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m.,
- atsižvelgdamas į bendrą tarnybų darbo dokumentą „Lyčių lygybė ir moterų įgalinimas. Keisti mergaičių ir moterų gyvenimą plėtojant ES išorės santykius (2016–2020 m.)“ (SWD(2015)0182) ir į 2015 m. spalio 26 d. Tarybos išvadas, kuriose patvirtintas 2016–2020 m. Lyčių lygybės veiksmų planas,
- atsižvelgdamas į 1995 m. Pekino veiksmų platformą ir 1994 m. Tarptautinės konferencijos gyventojų ir vystymosi klausimais (angl. ICPD) veiksmų programą, taip pat į jų peržiūros konferencijų rezultatus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,

¹ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.

- atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir į Biudžeto komiteto nuomonę (A8–0221/2016),
- A. kadangi pagrindinis ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondo (ESPF), dėl kurio susitarimą pasirašė Komisijos pirmininkas ir 25 ES valstybės narės bei Norvegija ir Šveicarija ir kuris 2015 m. lapkričio 12 d. įkurtas Valetos aukščiausiojo lygio susitikime, pagrindinis tikslas – padėti skatinti stabilumą šiuose regionuose ir prisidėti prie geresnio migracijos valdymo; kadangi, konkrečiau, ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondas siekia išspręsti pagrindines destabilizacijos, priverstinio perkėlimo ir neteisėtos migracijos priežastis, skatindamas atsparumą, ekonomines galimybes, lygias galimybes, saugumą ir vystymąsi;
- B. kadangi Europos konsensusas dėl vystymosi tebėra programinis ES vystymosi politikos pagrindas, o Europos konsensusu dėl humanitarinės pagalbos dar kartą patvirtinami pagrindiniai humanitarinės pagalbos teikimo principai; kadangi naujoje Darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m. ir pagal įtrauktą darnaus vystymosi tikslą (DVT) Nr. 16 dėl taikos ir teisingumo pripažinta, jog taika itin svarbi vystymuisi; kadangi ES ir jos partneriai humanitarinės pagalbos srityje turi galėti užtikrinti pagalbą ir apsaugą, grindžiamas poreikiais ir laikantis humanitarinių veiksmų neutralumo, nešališkumo, žmogiškumo ir nepriklausomumo principų, kurie yra įtvirtinti tarptautinėje teisėje, visų pirma tarptautinėje humanitarinėje teisėje;
- C. kadangi Afrikoje ir toliau labai sparčiai auga gyventojų skaičius ir esama tik nedidelio gimstamumo lygio sumažėjimo (padėtis, dėl kurios artimiausioje ateityje labai išaugs jaunų darbingo amžiaus gyventojų skaičius, lemsiantis galimą didelę socialinę ir ekonominę naudą); kadangi siekiant skatinti stabilumą, tvarų ekonomikos augimą, socialinę sanglaudą ir vystymąsi regione būtina suteikti jaunimui išsilavinimą ir gebėjimų, kurių jam reikia, kad realizuotų savo potencialą, ir sukurti užimtumo galimybes;
- D. kadangi siekiama, kad ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondas taptų vystymosi priemone, kuria būtų sutelkiami įvairių paramos teikėjų išteklių, kad būtų užtikrintas greitas, lankstus, papildantis, skaidrus ir bendras ES atsakas atsižvelgiant į įvairius ekstremaliosios padėties aspektus;
- E. kadangi 1,5 mlrd. žmonių visame pasaulyje gyvena pažeidžiamuose ir konflikto paveiktuose regionuose ir vis daugėja nestabilių valstybių bei nevaldomų vietovių, daugelis žmonių pasmerkami skurdiui, neteisėtam elgesiui su jais, korupcijos klestėjimui ir smurtui; kadangi ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondas sukurtas tam, kad padėtų dvidešimt trimis trijų Afrikos regionų (Somalio pusiasalio, Sahelio ir Čado ežero baseino, taip pat Šiaurės Afrikos) šalims, tarp kurių yra kai kurios nestabiliausios Afrikos šalys, kurias paveikė migracija kaip kilmės, tranzito arba kelionės tikslo, jei ne visų šių trijų rūšių vienu metu, šalis ir kurios gaus didžiausią naudą iš tokios ES finansinės paramos; kadangi tam tikrais atvejais minėto fondo paramą galinčių gauti Afrikos šalių kaimynės taip pat gali gauti naudos iš regioninį aspektą turinčių ES patikos fondo projektų, kuriais siekiama išspręsti regiono migracijos srautų ir susijusių tarpvalstybinių iššūkių klausimus;
- F. kadangi ES patikos fondas siekia kovoti su pagrindinėmis neteisėtos migracijos ir perkėlimo priežastimis kilmės, tranzito ir tikslo šalyse sutelkiant dėmesį į penkias prioritetines sritis, o būtent: 1) migracijos naudą vystymuisi; 2) teisėtą migraciją ir judumą; 3) apsaugą ir prieglobstį; 4) neteisėtos migracijos prevenciją ir kovą su

neteisėta migracija; taip pat 5) grįžimą, readmisiją ir reintegraciją;

- G. kadangi ES įnašas siekia 1,8 mlrd. EUR, o Komisija tokio pat dydžio sumą taip pat gali surinkti iš papildomų lėšų iš ES valstybių narių ir kitų paramos teikėjų; kadangi ES patikos fondo tikslas – papildyti dabartinę ES teikiamą pagalbą regionams, kuri iki 2020 m. sudaro daugiau kaip 10 mlrd. EUR sumą ir kuria siekiama remti įtraukų ir tvarų ekonomikos augimą;
- H. kadangi 2014 m. buvo sukurti du ES patikos fondai, o būtent „Bėkou“ patikos fondas, pagal kurį didžiausias dėmesys skiriamas Centrinės Afrikos Respublikos stabilizavimui ir rekonstrukcijai, ir „Madad“ fondas, skirtas spręsti reagavimo į Sirijos krizę problemas;
- I. kadangi 2014 m. vasario 12 d. paskelbtame Jungtinių Tautų gyventojų fondo (angl. *United Nations Population Fund*, UNFPA) pranešime „Tarpautinės konferencijos gyventojų ir vystymosi po 2014 m. klausimais visuotinė ataskaita“ (angl. *ICPD Beyond 2014 Global Report*) pabrėžiama, kad nuo smurto nukentėjusių moterų ir paauglių apsauga turi būti tarpautinės vystymosi darbotvarkės prioritetas;
- J. kadangi patikos fondai – *ad hoc* atsako dalis (taigi, parodo ES finansinei programai būdingą išteklių trūkumą ir ribotą lankstumą), tačiau gyvybiškai būtini siekiant užtikrinti skubų ir visapusių reagavimą į humanitarines krizes, įskaitant ilgalaikes krizes;
- K. kadangi ES toliau dės pastangas, kad būtų veiksmingai įgyvendinta JT Saugumo Tarybos rezoliucija 1325 ir vėlesnės rezoliucijos dėl moterų, taikos ir saugumo;

Finansiniai asignavimai ir biudžeto aspektai

1. primena, kad finansiniam asignavimui būdingi trys pagrindiniai etapai: pažadas, įsipareigojimas bei veiksmas ir (arba) mokėjimas; vis dėlto pabrėžia, kad reikia pasimokyti iš ankstesnių ES patikos fondų patirties; apgailestauja dėl to, kad valstybių narių įnašai ir toliau yra pernelyg maži ir sudaro tik mažą dalį Sąjungos įnašo, taigi, toli gražu nesiekia oficialių įsipareigojimų sumos, – visa jų įnašų suma 2016 m. balandžio mėn. buvo tik 81,71 mln. EUR (arba 4,5 proc. planuotų 1,8 mlrd. EUR); primygtinai tvirtina, kad pažadai ir įsipareigojimai turi būti įgyvendinti; primena Tarybai ir Komisijai, kad veiksmingai pagalbai būdingas laiku teikiamas ir nuspėjamas finansavimas, taip pat ragina paspartinti šių lėšų išmokėjimą;
2. palankiai vertina ketinimą nepaprastosios padėties atveju greičiau ir lanksčiau išmokėti lėšas ir sutelkti įvairius finansavimo šaltinius, kad būtų galima įveikti migracijos ir pabėgėlių krizę įvairiais jos aspektais; kritikuoja tai, kad Komisija nukreipė asignavimus nuo pagrindinių aktų tikslų ir principų, kad jie būtų skiriami per ES patikos fondą, o tai prieštarauja finansinėms taisyklėms ir, be to, kelia pavojų ilgalaikės Sąjungos politikos sėkmei; todėl ragina, kad tais atvejais, kai įmanoma, būtų naudojami nauji asignavimai, taip pat kad būtų užtikrintas visapusiškas skaidrumas dėl lėšų kilmės ir paskirties;
3. pastebi, kad išorės veiksnių srityje ES patikos fondai iš esmės sukurti siekiant sudaryti galimybes skubiai reaguoti į tam tikrus neatidėliotinus atvejus arba į po jų vykstančias krizes pritraukiant ES valstybių narių ir kitų paramos teikėjų indėlį, taip pat padidinti Europos pastangų matomumą pasaulyje; vis dėlto pabrėžia, kad valstybės narės neturėtų žiūrėti pro pirštus į savo įsipareigojimus siekti tikslo, t. y. 0,7 proc. bendrųjų

nacionalinių pajamų (BNP) skirti oficialiai paramai vystymuisi (OPV); ragina valstybes nares atitinkamai laikytis savo įsipareigojimų, susijusių tiek su OPV 0,7 proc. tikslu, tiek su jų indėliu į ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondą;

4. atkreipia dėmesį į savanoriškų įnašų nepastovumą ir primygtinai ragina valstybes nares laikytis savo įsipareigojimų ir skubiai bei veiksmingai įnešti Sąjungos įnašui prilygstančią sumą, kad ES patikos fondas galėtų visapusiškai plėtoti savo potencialą, o ne suteikti tik minimalią sumą, kurios reikia, kad būtų užtikrintos balsavimo teisės strateginėje valdyboje;
5. apgailestauja, kad dėl patikos fondų ignoruojama biudžeto valdymo institucija ir kenkiama biudžeto vieningumui; atkreipia dėmesį į tai, kad šios *ad hoc* priemonės sukūrimas – tai pripažinimas, kad pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą (DFP) numatyta per mažai lėšų; pažymi, kad valstybių narių įnašai sudaro 85 proc. Sąjungos biudžeto; mano, kad šio ES patikos fondo sukūrimas *de facto* prilygsta dabartinės DFP viršutinių ribų persvarstymui padidinant valstybių narių įnašus; todėl pabrėžia, kad į ES biudžetą nepatenkančios finansavimo priemonės turi būti kuriamos tik išimtiniais atvejais; apgailestauja dėl to, kad Parlamentui neatstovaujama strateginėje valdyboje, nepaisant to, kad daug lėšų skiriama iš Sąjungos biudžeto; ragina pakviesti biudžeto valdymo instituciją dalyvauti strateginėje valdyboje;
6. pažymi, kad ES finansinis asignavimas ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondui šiuo metu daugiausia skiriamas iš 11-ojo EPF; pabrėžia, kad ES patikos fondas buvo įkurtas todėl, kad ES biudžete ir DFP trūksta išteklių ir lankstumo, kurių reikia tokių krizių skirtingiems aspektams skubiai ir visapusiškai spręsti; ragina ES pritarti tam, kad būtų rastas labiau holistinis skubaus finansavimo skyrimo sprendimas šiais metais tikslinant 2014–2020 m. DFP ir 2016 m. peržiūrint išorės finansavimo priemones, siekiant padidinti iš ES biudžeto teikiamos humanitarinės paramos ir paramos vystymuisi veiksmingumą ir reaktyvumą;
7. ypač ragina tinkamai patikslinti viršutinę ribą, kad būtų galima į DFP įtraukti krizės mechanizmus ir taip atkurti biudžeto vieningumą; mano, kad DFP tikslinimas suteiks daugiau biudžetinio, demokratinio ir teisinio tikrumo; be to, pabrėžia, kad reikia persvarstyti finansines taisykles siekiant palengvinti ES biudžeto lėšų valdymą ir užtikrinti, taikant integruotą požiūrį, didesnę Sąjungos biudžeto, EPF ir dvišalio bendradarbiavimo sąveiką, kad būtų padidintas vystymosi finansavimo poveikis ir sudarytos sąlygos EPF įtraukimui į Sąjungos biudžetą, kartu išlaikant išteklių lygį, numatytą nuo 2021 m.; primygtinai ragina Komisiją nedelsiant imtis veiksmų ir pagerinti biudžeto valdymo institucijos dalyvavimą, taip pat geriau suderinti patikos fondus ir kitus mechanizmus su biudžeto norma, būtent įtraukiant šiuos fondus ir mechanizmus į Sąjungos biudžetą;
8. nurodo, kad Parlamentas, kaip viena iš biudžeto valdymo institucijų, parodė atsakomybę ir pritarė tam, kad būtų panaudotos skubiosios pagalbos lėšos; tačiau apgailestauja, jog dėl to, kad sukurta daug skubiosios pagalbos priemonių, nebetaikomas Bendrijos metodas; patikina, kad ketina apsaugoti pagrindinius Sąjungos biudžeto principus, o būtent, biudžeto vieningumą ir bendro sprendimo procedūrą; mano, kad iš tikrųjų būtina iš naujo apsvaistyti Sąjungos gebėjimą reaguoti į didelio masto krizes, ypač jų poveikio biudžetui požiūriu; nurodo, kad pritarė būsiamiems pasiūlymams dėl krizės priemonių su sąlyga, kad minėtas poveikis bus įtrauktas į DFP laikotarpio vidurio peržiūrą, kuri turi įvykti iki 2016 m. pabaigos;

9. pastebi, kad papildomas finansavimas buvo gautas iš kitų ES biudžeto finansinių priemonių, pvz., iš vystomojo bendradarbiavimo priemonės gauti 125 mln. EUR, iš humanitarinės pagalbos priemonės – 50 mln. EUR, o iš Europos kaimynystės priemonės (EKP) – 200 mln. EUR;
10. pažymi, kad iš visos 1,8 mlrd. EUR ES indėlio sumos, papildomi ištekliai iš Europos plėtros fondo (EPF) rezervo sudaro tik 1 mlrd. EUR; yra susirūpinęs dėl to, kad ES patikos fondo finansavimas gali būti vykdomas darant žalą kitiems vystymosi tikslams; primena, kad ES patikos fondo priemonė turėtų papildyti jau esamas priemones, ir ragina Komisiją užtikrinti skaidrumą ir atskaitomybę pagal dabartinio biudžeto eilutes, iš kurių skiriamos lėšos ES patikos fondui, skiriamų lėšų naudojimo ir sumų klausimu;
11. tvirtai pabrėžia, kad lėšos iš EPF ir oficialios paramos vystymuisi (OPV) turi būti skiriamos priimančiosios šalies ekonominiam vystymuisi, žmogaus ir socialinei raidai, ypatingą dėmesį skiriant vystymosi uždaviniams, nustatytiems patikos fondo sprendime; pabrėžia, kad vystymasis neįmanomas be saugumo; smerkia bet kokią EPF ir OPV lėšų naudojimą migracijos valdymui ir bet kokių kitų veiksmų, kuriais nesiekama vystymosi tikslų, kontrolei;

Mažiausiai išsivysčiusių šalių finansavimas

12. pabrėžia, kad EPF panaudojimas ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondui finansuoti gali daryti poveikį paramą gaunančioms Afrikos šalims, kurios nėra įtrauktos į patikos fondą, ir ypač mažiausiai išsivysčiusiems šalims;
13. labai apgailestauja dėl to, kad, nepaisant nuolatinės OPV svarbos mažiausiai išsivysčiusiems šalims, 2014 m. antrus metus iš eilės sumažėjo ir taip nedidelė parama vystymuisi, teikiama mažiausiai išsivysčiusiems šalims, ir kad toms šalims skirtos paramos dalis yra mažiausia per dešimtmetį; todėl ragina atitinkamai Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad parama nebūtų nukreipta nuo skurdžiausių šalių siekiant padengti dabartinių krizių išlaidas;

Pilietinės visuomenės, NVO, vietos valdžios institucijų ir tarptautinių organizacijų vaidmuo

14. mano, kad ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondas turėtų prisidėti prie vystymosi tranzito ir migrantų kilmės šalyse, prie vietoje teikiamų viešųjų paslaugų (socialinių, sveikatos, švietimo, maitinimo ir kultūros), politinio dalyvavimo ir valdymo stiprinimo ir gerinimo, visų pirma vykdamas bendruomeninius projektus; mano, kad šis fondas turėtų prisidėti prie užimtumo vietos sektoriuose plėtros, kartu paisant žmogaus teisių ir aplinkos; atsižvelgdamas į tai, mano, kad būtina konsultuotis su vietos valdžios institucijomis kaip su visapusiškais partnerėmis, jei esama visapusiškų veiksmingumo ir gero valdymo garantijų, atitinkančių paramos veiksmingumo principus, ir kad šios institucijos turėtų būti pagrindinės veikėjos, atsakingos už vietos lygmeniu teikiamas viešąsias paslaugas; mano, kad pilietinė visuomenė, nevyriausybinės organizacijos (NVO), tarptautinės organizacijos ir diasporos bendruomenės turėtų atlikti papildomą ir pagrindinį vaidmenį šalinant pagrindines migracijos priežastis ir gerinant vietoje teikiamas paslaugas;
15. primena, kad regioninės ir vietos valdžios institucijos, pilietinė visuomenė ir NVO yra įprasti veiksmingos vystymosi politikos vykdymo partneriai ir kad siekiant apibrėžti bendras strategijas bei prioritetus ir sudaryti sąlygas įgyvendinant šį fondą taikyti įrodymais grįstą požiūrį reikia vesti nuolatinį dialogą su nacionalinėmis valdžios

institucijomis ir vietos bendruomenėmis, ypač valstybėse, kuriose akivaizdžiai nepakanka gero valdymo ir skaidrumo garantijų; ragina ir šioje veiksmų srityje laikytis subsidarumo ir atsakomybės principų; pabrėžia, kad vietos valdžios įstaigos, vietos pilietinė visuomenė, NVO ir tarptautinės organizacijos turėtų aktyviai dalyvauti ES patikos fondo planavimo, įgyvendinimo ir vertinimo etapais; ragina Komisiją išaiškinti ir sunorminti konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais procedūras, kad būtų užtikrintas veiksmingas šių subjektų dalyvavimas diskusijose, vykstančiose veiklos valdymo komitetuose, taikant aiškius ir skaidrius teisės dalyvauti kriterijus;

16. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti geresnę finansavimo, skiriamo šalių gavėjų vyriausybėms ir visų pirma patikimiems pilietinės visuomenės subjektams, kurie paprastai geriau suvokia reikšmingas socialines reikmes, pusiausvyrą;
17. primena, kad į žmones ir bendruomenes orientuotas požiūris yra itin svarbus, ir tvirtai mano, kad didžiausias ES patikos fondo dėmesys turėtų būti sutelktas ne tik į ekonomikos vystymąsi, bet ir į visuomeninius projektus, kuriais konkrečiai siekiama pagerinti pagrindinių paslaugų kokybę ir padidinti jų teisingumą bei visuotinį prieinamumą, mokymąsi skirtą vietinių kompetencijų ugdymui, taip pat reagavimui į pažeidžiamų bendruomenių poreikius, įskaitant mažumas;

Skaidrumas ir aiškumas padės efektyviau siekti tikslų

18. pripažįsta dabartinės pabėgėlių krizės sudėtingumą ir daugialypį pobūdį; vis dėlto perspėja dėl didelės rizikos, kad ES parama vystymuisi bus netinkamai naudojama, ypač nuo konfliktų nukentėjusiose šalyse, kuriose saugumo, migracijos ir vystymosi problemos glaudžiai susijusios; pabrėžia, kad projektai, kuriuos apima ES patikos fondas, kuris buvo sukurtas naudojant šaltinius, iš esmės skirtus vystymosi tikslams, privalo turėti vystymosi tikslus; pabrėžia, kad projektai, kuriais siekiama didinti saugumo pajėgumus tam tikrose šalyse, turi būti parengti taip, kad jų galutiniais rezultatais būtų siekiama mažinti skurdą, taip pat siekiama paramą gaunančios šalies stabilumo;
19. primena Komisijai ir valdžios institucijoms, kurioms tiesiogiai patikėtas patikos fondo valdymas, kad iš EPF ar kitų vystymosi finansavimo šaltinių gauti ištekliai turi būti panaudoti tik tiesiogiai paramai vystymuisi skirtiems veiksams; ragina Komisiją pateikti aiškų patikinimą dėl tokio naudojimo ir užtikrinti, kad bus teikiamos reguliarios ir išsamios šių lėšų panaudojimo ataskaitos;
20. pabrėžia, kad ES biudžeto negalima naudoti karinėms ar gynybos operacijos tiesiogiai finansuoti (ES sutarties 41 straipsnio 2 dalis), tačiau nesama aiškiai išreikšto draudimo jį naudoti taikos palaikymo operacijoms, kuriomis siekiama vystymosi tikslų; be to, primena, kad pagal SESV 209 ir 212 straipsnius nėra aiškiai uždrausta finansuoti gebėjimų stiprinimo saugumo srityje;
21. ragina Komisiją, strateginę valdybą ir veiklos valdymo komitetą visų pirma didžiausią dėmesį sutelkti į pajėgumų kūrimą, stabilumą ir taiką, atsparumą, vietos gyventojų gerovę ir įgalinimą, žmogaus teisių skatinimą, apsaugą ir paisymą, taip pat darbo galimybių kūrimą ir mokymus, ypač – moterims ir jaunimui;
22. tvirtai pabrėžia, kad pagrindinis ES vystymosi politikos tikslas, kaip įtvirtinta SESV 208 straipsnyje, turi būti skurdo mažinimas ir naikinimas; šiuo atžvilgiu apgailestauja dėl to, kad, nors ES indėlis į ES patikos fondą bus teikiamas daugiausia naudojant OPV

išteklius, finansavimo mechanizmas nebus sutelktas vien tik į vystymusi pagrįstus tikslus; pabrėžia, kad ES patikos fonde reikia aiškiai ir skaidriai atskirti, viena vertus, vystymo veiklos, kita vertus, veiklos, susijusios su migracijos valdymu, pasienio kontrole ir visa kita veikla, finansavimo paketus; pabrėžia, kad OPV mažinimas taip, kad mažiau lėšų būtų panaudota kovai su dideliu skurdu, pakenktų didelei pažangai, kuri pasiekta tarptautinio vystymosi srityje, ir keltų grėsmę neseniai priimtiems darnaus vystymosi tikslams;

ES politikos suderinamumas ir įsipareigojimai žmogaus teisių srityje

23. ragina ES vykdyti labiau suderintus veiksmus vykdant tarptautinį bendradarbiavimą vystymosi srityje, laikantis dvejopo požiūrio: viena vertus, ES ir valstybės narės turėtų veikti laikydamosi savo įsipareigojimų, kita vertus, turėtų bendrai suderinti savo išorės politiką ir priemones, skirtas Afrikos regionui, ypač – atsižvelgdamos į ES ir AKR Kotonu susitarimo bendro valdymo idėją; laikydamasis šio požiūrio, mano, kad ES patikos fondas turėtų atspindėti politikos suderinamumo darnaus vystymosi labai principą ir papildomumą tarp visų suinteresuotųjų vystymosi subjektų, taip pat turėtų būti vengiama bet kokių prieštaravimų tarp vystymosi tikslų ir saugumo, humanitarinės bei migracijos politikos; tikisi, kad geresnio reglamentavimo teisės aktų rinkinys padės remti politikos suderinamumą darnaus vystymosi labai, nes į vystymąsi ir žmogaus teises bus atsižvelgiama visuose šio rinkinio poveikio vertinimuose;
24. primena, kad taisyklės ir kriterijai, taikomi paramos vystymuisi projektams, finansuojamiems iš ES patikos fondo, turi būti nustatyti vadovaujantis bendromis vertybėmis ir interesais, visų pirma pagarbos žmogaus teisėms ir jų propagavimo srityje; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad ES politika, susijusi su bendradarbiavimu saugumo, migracijos valdymo, prekybos žmonėmis ir neteisėto žmonių gabenimo srityse turėtų apimti konkrečias nuostatas, kuriomis siekiama didinti pagarbą žmogaus teisėms ir teisės viršenybei, ypatingą dėmesį skiriant moterų teisėms, LGBTI asmenų teisėms, seksualinei ir reprodukciniai sveikatai bei atitinkamoms teisėms, vaikų teisėms ir mažumų bei kitų ypač pažeidžiamų grupių teisėms; pažymi, kad ES turi skatinti pastangas kovoti su diskriminacija dėl religinių ar asmeninių įsitikinimų, lyties, rasinės ar etninės kilmės, negalios ir seksualinės orientacijos;
25. pabrėžia, kad patikos fondai turi padėti pasiekti ilgalaikius tikslus užtikrinti taiką ir sustiprinti valdymą paramą gaunančiose šalyse; pabrėžia, kad reikia kruopščiai ir sistemingai įvertinti veiksmų, finansuojamų ES infrastruktūros patikos fondo Afrikai lėšomis, poveikį humanitarinės pagalbos teikimui; pabrėžia, kad ES patikos fondas turi nekenkti ilgalaikiam ES vystomajam bendradarbiavimui; pabrėžia, kad reikia užtikrinti atsakomybę už ilgalaikius ir trumpalaikius projektus ir jų papildomumą, išlaikyti šią atsakomybę ir papildomumą bei suderinti su galiojančiomis ES regioninėmis ir šalių strategijomis, skirtomis Sahelio, Gvinėjos įlankos, Somalio pusiasalio ir Šiaurės Afrikos regionams; pabrėžia, kad, siekiant tinkamai paskirstyti lėšas ir plėtoti glaudžias partnerystes su įvairiais pilietinės visuomenės veikėjais, reikalingas išsamus šalių ir sektorių įvertinimas; pritaria mokslinių tyrimų komponentui, integruotam į ES patikos fondą, kaip potencialiai galimybei sukurti vystymosi galimybes ir sąveikas tarp ES ir susijusių šalių;

Tikslai ir tolesni veiksmai

26. ragina Komisiją sistemingai stebėti, kaip naudojamos ES patikos fondo lėšos ir kaip jos paskirstomos, taip pat padidinti Parlamento kontrolės įgaliojimus, taikomus ES patikos

fondui; ypač ragina Tarybą ir Komisiją reguliariai informuoti apie konkrečius veiksmus, kurių naudojamos šias lėšas ėmėsi ES ir Afrikos šalys, ir apie pasiektus rezultatus;

27. yra susirūpinęs, kad trūksta visų su ES patikos fondo valdymu susijusių subjektų (ir ypač Komisijos Tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi generalinio direktorato (DEVCO GD) bei jos Europos civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos operacijų generalinio direktorato (ECHO)) koordinavimo, taip pat kad trūksta aiškių gairių, kaip galima būtų užtikrinti finansavimą; apgailestauja, kad trūksta aiškumo ir skaidrumo dėl finansavimo kriterijų ir lėšų, kurios skirtos pilietinei visuomenei iš ES patikos fondo, kiekio; primena, kad, siekiant toliau planuoti galimus papildomus patikos fondus, reikalingas geresnis Komisijos, valstybių narių ir Parlamento bendravimas apskritai planuojant ir įgyvendinant ES patikos fondo veiksmus; primena, kad, siekiant išvengti pastangų dubliavimosi ir užtikrinti, jog didžiausias dėmesys būtų skiriamas vystymuisi, o ne sienų kontrolei ir saugumui migrantų sąskaita, Komisija turi ypač pasirūpinti užtikrinti, kad jos veiksmai būtų nuoseklūs ir suderinti su regioninės plėtros programomis; dėl tos pačios priežasties ir siekiant kuo labiau padidinti bendros paramos poveikį ir veiksmingumą, ragina Komisiją atsižvelgiant į ES patikos fondą vesti dialogą su JT; taip pat ragina Komisiją dėti daugiau pastangų siekiant vykdyti sistemingesnį savo politikos ir finansavimo, įskaitant ES patikos fondą, poveikio vertinimą, visų pirma atsižvelgiant į jų poveikį darniam vystymuisi, žmogaus teisėms ir lyčių lygybei, taip pat įtraukti šių vertinimų rezultatus į savo politiką ir programavimą;
28. pabrėžia, kad iki šiol Parlamentas nepakankamai dalyvavo kuriant ES patikos fondą, ir primygtinai pakartoja, kad Komisija turi teikti išsamias ir reguliarias ataskaitas ir taip užtikrinti, kad Parlamentas tikrintų, kaip naudojamas minėtas fondas;
29. mano, kad atsižvelgiant į patikos fondui būdingą išskirtinį lankstumą ir spartumą, periodinius pranešimus Parlamentui reikėtų teikti bent kartą per šešis mėnesius; tvirtai pabrėžia, kad reikalinga skaidri veiklos stebėseną, vertinimas ir atskaitomybė;
30. mano, kad vystant ES patikos fondo projektus, labai svarbus skaidrumas, ryšiai ir matomumas siekiant skelbti rezultatus ir įtraukti Europos privačiuosius subjektus, vietas ir regionines valdžios institucijas, NVO ir pilietinę visuomenę ir atkreipti jų dėmesį, kad būtų sukurtos sąlygos aktyvesniam valstybių narių dalyvavimui bei supaprastintos jų dalyvavimo sąlygos;
31. pabrėžia, kad reikia atidžiai stebėti nuostatų dėl migrantų persikirstymo ir perkėlimo kilmės šalyse įgyvendinimą ir valstybių narių finansinių įsipareigojimų vykdymą, ypatingą dėmesį skiriant žmogaus teisėms;
32. primena, kad ES migracijos politika visų pirma turėtų būti skirta pagrindinėms migracijos priežastims panaikinti; pabrėžia, kad ES migracijos politika turėtų būti stengiamasi padėti pasiekti taiką ir stabilumą ir skatinti ekonomikos vystymąsi, laikantis DVT darbotvarkės iki 2030 m. 3, 4, 5 tikslų, 10-ojo tikslo 7-ojo uždavinio ir 16-ojo tikslo glaudžiau bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis, kad būtų pagerintas bendradarbiavimas grįžimo ir pakartotinės integracijos migrantų, įskaitant kvalifikuotus migrantus, kilmės šalyse paskatų klausimais ir bendradarbiavimas savanoriško grįžimo ir readmisijos srityse taip, kad būtų didinamos migrantų galimybės;
33. pabrėžia, kad nestabilumas ir fizinis nesaugumas yra aiškiai matomos priverstinio perkėlimo priežastys, ir todėl pritaria konfliktams jautriam požiūriui į fondo panaudojimą, pagal kurį prioritetą teikiamas konfliktų prevencijai, valstybės kūrimui,

geram valdymui ir teisinės valstybės principų skatinimui; mano, kad ES patikos fondas yra puiki proga Europos Sąjungai, suteikianti galimybių stiprinti bendradarbiavimą ir politinį dialogą su savo partneriais Afrikoje, visų pirma susijusį su veiksmingu gražinimo ir readmisijos susitarimų įgyvendinimu, ir remtis bendromis migracijos srautų valdymo strategijomis; pabrėžia, kad reikia, jog ES ir jos partneriai Afrikoje dalintųsi atsakomybe vadovaujantis 2015 m. lapkričio mėn. Valetos aukščiausiojo lygio susitikimo išvadomis; vis dėlto mano, kad parama vystymuisi neturėtų būti naudojama migrantų ir prieglobsčio prašytojų srautams sustabdyti, o projektai, kuriuos apima ES patikos fondas, neturėtų būti naudojami kaip pretekstas užkirsti kelią išvykimui arba sienų tarp šalių nepereinamumui didinti, nekreipiant dėmesio į veiksnius, genančius žmones iš savo namų; reiškia didelį susirūpinimą dėl poveikio, kurį ES patikos fondas gali daryti žmogaus teisėms, jei migrantų srautų stabdymas bus susijęs su bendradarbiavimu su šalimis, kurios vykdo sistemingus ir (arba) sunkius pagrindinių teisių pažeidimus; prašo Komisijos užtikrinti, kad fondo veikla atitiktų savo paskirtį, t. y. tiesiogiai padėti tiems, kuriems būtina pagalba, o ne finansuoti žmogaus teises pažeidinėjančias vyriausybes, ; ragina ES finansuojamuose projektuose labiau paisyti žmogaus teisių;

34. pabrėžia, kad svarbu suprasti tarptautinės migracijos priežastis ir pasekmes lyčių požiūriu, įskaitant susijusį sprendimų priėmimo procesą ir mechanizmus, lemiančius migraciją; primena, kad moterys ir mergaitės, kaip pabėgėlės ir migrantės, yra itin pažeidžiamos, kai atsiranda situacijose, kuriose negalima užtikrinti jų saugumo ir kuriose jos gali patirti seksualinį smurtą arba išnaudojimą; pabrėžia, kad ES patikos fondui reikia padėti apsaugoti ir remti pažeidžiamus migrantus, pabėgėlius ir prekybos žmonėmis aukas ir (arba) teikti jiems paramą, taip pat kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas moterims ir vaikams;
35. pažymi, kad ES patikos fondas Afrikai buvo sukurtas po Afrikos ir Europos valstybių ir vyriausybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikimo Valetoje, kuriame buvo svarstomi migracijos klausimai; ragina Komisiją Parlamentui pateikti konkrečių veiksmų, atliktų po šio aukščiausiojo lygio susitikimo, visų pirma vystymosi, kovos su neteisėtai žmones gabenančiais asmenimis ir gražinimo, readmisijos ir reintegracijos susitarimų pasirašymo srityse, apžvalgą; ragina Tarybą suteikti Komisijai reikiamus įgaliojimus tokiems susitarimams sudaryti su šalimis, kurioms skirtas ES patikos fondas;

o

o o

36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių parlamentams, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams bei Panafrikos Parlamento pirmininkui.